

Насалик Ігор Степанович

25.11.1962 року народження, уродженець м. Олександрія Кіровоградської області. Освіта вища, у 1989 році закінчив Львівський державний університет ім. І.Франка, фізичний факультет. 1985-1987 році – служба у збройних силах СРСР.

З серпня 1987 року по серпень 1988 року – водій Рогатинського АТП 12640.

У 1990-1992 роках – провідний спеціаліст Центру мікроелектроніки (м. Ужгород).

З лютого 1992 року по червень 1993 року – радник директора з економічних питань ПП «Корона» (м. Львів).

З серпня 1993 року по травень 1995 року – радник з економічних питань ПП

«Сапфір» (м. Рогатин).

З травня 1995 року по травень 1997 року – президент промислово-виробничої корпорації «Техноінвестцентр».

З травня 1997 року по березень 1998 року – президент промислово-виробничої корпорації «Техно-Центр».

Народний депутат України 3 скликання з березня 1998 року. Член фракції НДП з травня по листопад 1998 року, поза фракцією з листопада 1998 року по лютий 1999 року, член групи «Відродження регіонів» з лютого 1999 року по січень 2001 року, член фракції УНР.

З січня 2001 року, голова підкомітету з питань нафтової промисловості та нафтозабезпечення Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки з липня 1998 року.

Народний депутат України 4 скликання з квітня 2002 року, висунутий Виборчим блоком політичних партій Блок Віктора Ющенка «Наша Україна». З травня 2002 року голова підкомітету Комітету з питань паливно-енергетичного комплексу, ядерної політики та ядерної безпеки.

З червня 2003 року по травень 2004 року – у фракції «Регіони України».

З березня по листопад 2005 року – у фракції Української народної партії.

З грудня 2005 року по січень 2006 року – у фракції Блоку Юлії Тимошенко.

З 2006 року – міський голова м. Калуша.

З 2011 року очолював Івано-Франківську обласну організацію УНП, проте конфліктував з лідером партії Ю.Костенком.

З жовтня 2014 року – народний депутат України.

За наявними оперативними даними, на початку 90-тих років

Насалик І.С. входив до організованого злочинного угруповання насильницького спрямування, що здійснювало злочинну діяльність у населених пунктах

Рогатин, Бурштин та Галич. До вказаного угруповання, серед інших, в якості активних членів входили брати Валерій та Юрій Келестини. Вказане ОЗУ займалось вимаганням грошових коштів, взяттям під контроль діяльності приватних підприємців. В основному, до сфери зацікавленості входили СПД, що займалися роздрібною торгівлею на ринках зазначених міст.

Водночас, у 1993 році, Насалик І.С. разом із братами Келестинами, у нетверезому стані здійснювали рух автомобілем ВАЗ 2109 дорогою одного з сіл Рогатинського району, де, не впоравшись із керуванням, спричинили ДТП, зіткнувшись з трактором. Під час сварки зазначені особи нанесли водієві трактора тілесні ушкодження, від яких останній помер. За результатами проведеного досудового розслідування винним було визнано Юрія Келестина, котрий взяв усю вину на себе.

За даними оперативних джерел, первинне накопичення капіталу для подальших глобальних операцій здійснювалось у 1995-1997 роках під час функціонування «Техноінвестцентру». Основним напрямком діяльності вказаного СПД були незаконні операції з ПДВ при проведенні експортних операцій з енергоносіями. Партнерами Насалика І.С. в той період були брати Келестини, Мельник, Третьяк, а також дружина та брат фігуранта. При цьому, прикривання злочинної діяльності Насалика І.С. здійснював начальник (у вказаний період часу) відділу «К» УСБУ в Івано-Франківській області Швидков С.Г., який є уродженцем та жителем м. Рогатин.

За даними УСБУ, у провадженні відділу «К» УСБУ перебувала оперативно-розшукова справа стосовно начальника Управління державної податкової адміністрації в Івано-Франківській області та його зв'язків, що давало Швидкову С.Г. можливість маніпулювати органами податкового контролю, в т.ч. імітувати «активність» стосовно ТОВ «Техноінвестцентр» із подальшим сприянням у «вирішенні» проблеми.

Після ліквідації ТОВ «Техноінвестцентр» та створення на базі його активів ТОВ «Техно-Центр», останнє стало засновником близько 16 СПД, які періодично ліквідовувались після проведення тіньових фінансових операцій. Замість ліквідованих підставних фірм відразу реєструвались нові, при чому, усі фінансові операції проводились через АКБ «Дністер».

Після обрання у 1998 році Насалика І.С. народним депутатом України по 85 мажоритарному виборчому округу, використовуючи можливості по лобіюванню своїх бізнес-проектів фігурант ввів «Техно-Центр» в якості «фірми-прокладки» при закупівлі енергоносіїв (природного газу). Так, тільки у 1999 році «Техно-Центр» закупив у державних структур природного газу на суму понад 50 млн. грн., які були реалізовані іншим державним структурам за завищеною ціною.

В подальшому, Насалик І.С. та його близькі родичі інвестували одержані доходи у придбання часток статутних фондів у наступних СПД:

- ТОВ «Івано-Франківський лісокомбінат» - 27 % акцій;
- СП «Євромілк» - 60 % статутного фонду;
- ЗАТ «Горохівський цукровий завод» - 30 % акцій;
- ЗАТ «Снакієвський цементний завод» - 28 % акцій.

Паралельно з розширенням сфер та масштабів бізнес-діяльності, Насалик І.С. реалізовував амбіції у політичній сфері. Проте, після багаторазових переходів з однієї фракції до інших політичних сил Насалик І.С. суттєво понизив рівень довіри, після чого, у 2006 році вирішив одночасно балатуватись до ВРУ від партії «Еко+25%» (поряд із львівським олігархом П.Диминським, до якого наближений Насалик І.С.) та на посаду міського голови м. Калуші. Проте, «Еко+25%» не пройшла чотиривідсотковий бар'єр, в результаті чого Насалик І.С. після перемоги на виборах Калуського міського голови приступив до виконання його обов'язків.

За даними фахівців, на сьогоднішній день Насалик І.С. входить до десяти найбагатших людей регіону, його статки оцінюються у 42 млн. доларів США. Насалику І.С. та його родичам належать такі зареєстровані в Івано-Франківській області підприємства:

- ТОВ «Укрмедекспорт» (оптова торгівля фармацевтичними препаратами);
- ТОВ «Галпласт» (виробництво мінеральних вод і прохолодних напоїв);
- ТОВ «Галторф» (видобуток і агломерації торфу);
- ТОВ «Нафтоенерго Інвест»;
- ТОВ «НВ Енергія».

Батько Насалика І.С. Степан Насалик – співзасновник київської фірми «Євроенерго-груп», що займається геологорозвідкою.

Під час перебування на посаді міського голови м. Калуша в період з 2006 по 2014 років, Насалик І.С. зарекомендував себе як публічна особа, схильна до піар-ходів та втілення в життя масштабних проектів. Одразу після обрання, Насалик І.С. розпочав медичну реформу, об'єднавши медичні заклади міста (Калуська міська поліклініка, Калуська районна лікарня, Калуська стоматологічна поліклініка, Калуська дитяча поліклініка, Калуська жіноча консультація) в одне комунальне об'єднання під назвою Калуська центральна районна лікарня, яке очолив наближений до Насалика І.С. лікар-гінеколог Красійчук І.О. В подальшому, Насалик І.С. виніс розпорядження, яким створювалась єдина система забезпечення медичними препаратами для всіх медичних закладів та, через проведення фіктивних тендерів, ввід одного постачальника медикаментів – належне дружині фігуранта ТОВ «Укрмедекспорт». За даними оперативних джерел, фірма «Уксмедекспорт» є лише посередником, який закуповує ліки у виробників та реалізовує Калуській ЦРЛ, при цьому, фактично ліки привозяться самими виробниками, що дає підстави вважати, що дане «посередництво» є фіктивним.

Близькі стосунки із Красійчуком І.О. Насалик І.С. використовує також для організації розваг. За оперативною інформацією, Красійчук І.О. систематично «поставляв» Насалику І.С. для сексуальних послуг жінок з числа медперсоналу, при цьому, колишній мер навіть отримував погрози від чоловіка однієї з медсестер педіатричного відділення. Окрім цього, Красійчук І.О. неодноразово, із дотриманням конспірації, лікував фігуранта від венеричних хворіб.

В ході розмови дружини Красійчука І.О. із довіреною особою, остання розповідала, що у 2008 році її чоловік разом із Насаликом І.С., який перебував за кермом автомобіля марки «Mercedes ML» (обидва чоловіки перебували в стані сильного алкогольного сп'яніння) на великій швидкості здійснили зіткнення із автомобілем марки «Москвич», що стояв на аварійній зупинці для заміни пошкодженого колеса. Після ДТП Насалик І.С. почав наносити водієві тілесні ушкодження, після чого сказав Красійчуку І.О., щоб він «розібрався», а сам залишив місце ДТП на таксі. Через декілька хвилин на місце події прибув заступник мера (на даний час – в.о. міського голови) Матвійчук М. та заявив, що це він керував автомобілем.

Окрім цього, Насалик І.С., використовуючи займану посаду, у 2008 році вплинув на аукціону по відчуженню землі на користь підставної особи, що діє в його інтересах (власник та директор ПП «Еліте» І.Хемич), в результаті чого останній придбав 14 га землі в межах міста за 3,9 млн. грн. (за даними фахівців, реальна вартість) зазначеної ділянки становить понад 20 млн. грн.). Також, Насалик І.С. лобіював питання передачі І.Хемичу у безоплатну та безстрокову оренду калуського басейну, що знаходиться на території ЗОШ № 3.

Під час виборів до Верховної ради України у 2012 році, Насалик І.С. активно лобіював кандидатуру від Партії регіонів по 85 мажоритарному виборчому округу В.Келестина. При цьому, для проведення передвиборчої компанії, для популяризації вказаної кандидатури фігурант активно безоплатно використовував ефір комунального телебачення «КМТ» для критики інших кандидатів, в т.ч. О.Сікори.

Насалик І.С. лобіював питання визнання м. Калуша зоною надзвичайної екологічної ситуації, що мало наслідком виділення з Бюджету значних сум грошей на проведення робіт по «ліквідації наслідків виробничої діяльності ДП «Калійний завод» ВАТ «Оріана». При цьому, органи фінансового контролю на всіх етапах освоєння коштів виявляли суттєві завищення вартості робіт, особливо при проведенні робіт по Домбровського кар'єру.

Під час подій на Майдані Насалик І.С. обрав «вичікувальну» тактику та переконавшись у невідворотності зміни влади розпочав його фінансування. При цьому, фігурант не афішував фінансування активістів та паралельно вів перемови із представниками Партії регіонів. Один із активістів з м. Калуша, що приймав участь у подіях на Майдані розповідав, що будучи у м. Києві на Майдані Насалик І.С. на запрошення представників з м. Калуша підійти до їхнього намету відмовився, оскільки не бажав бути поміченим під час вказаних масових подій. Вказана нерішучість мера, а також загальновідомий факт його перемовин із представниками ПР викликало громадське невдоволення, внаслідок якого в мережі Інтернет поширились карикатури відповідного змісту, а у м. Калуші були розміщені біг-борди.

